

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/48/2019
Identifikačné číslo spisu: 6412213140
Dátum vydania rozhodnutia: 22.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6412213140.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 6C/132/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/215/2015-148 zo 17. decembra 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 6C/132/2012-107 z 2. decembra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch“).

2 Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 16Co/215/2015-148 zo 17. decembra 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Námietky žalobkyne uvádzané v odvolaní vyhodnotil ako nedôvodné. Poukázal na ustanovenie § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch a poznámku č. 3 k položke č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov, z ktorých vyplýva, že súdny poplatok sa vyrubuje nielen za návrh na začatie konania o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ale aj za ďalšie úkony vo veci samej, medzi ktoré patrí i odvolanie. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na odôvodnenie pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu poslancov k vládnemu návrhu zákona č. 286/2012 Z.z., odvolací súd k tomu uviedol, že sa ním zdôvodňuje zavedenie paušálneho súdneho poplatku pre tieto žaloby vo výške 20,- eur z dôvodu zlepšenia prístupu k spravodlivosti, t. j. aby sa v týchto veciach nevyberal súdny poplatok podľa percentuálnej sadzby v zmysle položky č. 1 Sadzobníka

súdnych poplatkov. Z uvedeného však nemožno vyvodzovať, že súdny poplatok sa platí len za podanie žaloby. Neobstojí ani námietka, že vyrubení súdneho poplatku za odvolanie súd prvej inštancie svojvoľne rozšíril okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/39/2007. Uvedené rozhodnutie na danú vec nedopadá, pretože konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom má v Sadzobníku súdnych poplatkov určený súdny poplatok, a to práve v položke č. 7a. Napokon odvolací súd poukázal aj na nesprávnosť argumentácie žalobkyne, týkajúcej sa prechodného ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch k úpravám účinným od 1. októbra 2012 (v zmysle novely uskutočnenej zákonom č. 286/2012 Z.z.). Podľa tohto ustanovenia platí, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Keďže odvolanie žalobkyne bolo doručené 26. novembra 2014 (t. j. za účinnosti predmetnej novely), súd prvej inštancie sa pri vyrubení súdneho poplatku za konanie o odvolaní správne riadil položkou č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov účinnou v čase vzniku poplatkovej povinnosti, s prihliadnutím na poznámku č. 3 k položke č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov a ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a/, § 17 ods. 2 a § 18ca zákona o súdnych poplatkoch. Námietka o použití analógie legis je rovnako nedôvodná, pretože k použitiu takej analógie zo strany súdu prvej inštancie nedošlo.

3 Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odhali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

4 Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 13. apríla 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolačný súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolačný súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7 V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolačím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolačný súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

8 Vzhľadom k tomu, že v dovolačom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolačný súd podľa § 447 písm. c/ CSP

odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9 V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

10 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.